

Efeserbrevet 6

Vi fortsetter i begynnelsen av kapittel 6 med tema «underordning».

5,21 sier at følgene av Åndsfylden er blant annet at vi underordner oss hverandre.

I kapittel 5 handler det om underordning innenfor menighet og ekteskap, og nå i kapittel 6 omtales barn\foreldre, og arbeidere\arbeidsgivere.

v. 1-4 Barneoppdragelse....

Ordet «lydig» i vers 1 er ikke det samme som «underordne» i 5,22.

Barn må læres opp til å være lydige!

Tukt er en del av oppdragelsen. «Ros og ris» skal brukes bokstavelig.

Les 2. Tim. 3,1-2. Vår ulydig generasjon er et endetidstegn.

Salomos Ordspråk 13,24 ; 22,15 ; 23,13-14

(Mitt personlig råd er at foreldre må være bevisst på hvordan man skal praktisere rising før det blir nødvendig, slik at man ikke gjør det som en reaksjon gjort i sinne.)

«Hedre» betyr å ha respekt for sine foreldre.

Foreldre har et ansvar ikke bare for å tukte barna men å oppdra barna på rett måte.

Barn og foreldre vil da kunne «underordne» seg hverandre i Ånden slik som 5,21 innleder med.

v. 5-9 Paulus prøver ikke her å ta en politisk standpunkt mot systemet med slaveri. Dette handler om hvordan en kan leve som kristen i en slik situasjon.

For en liten praktisk studie i dette forholdet med slaver skal man lese brevet til Filemon. Kristus frigjør!

I våre forhold på arbeidsplassen er dette avsnittet også gyldig. Tenk om vi som arbeidstakere og sjefer kunne hilse hverandre med «Guds fred» hver dag!

v. 10 Temaet videre er «den kristne soldat», eller «menigheten er Kristi hær».

Vår styrke ligger i at vi er *i Herren*.

Det er ikke oss selv, men rustningen som er saken.

v. 11-12 Vi har ingenting å bidra med i kamp med Djevelen. I åndelig krigføring er vi hjelpeløse.

I Daniels bok ser vi litt inn i denne ånde verden med engler, erkeengler, skytsengler, falne engler, og engler over nasjoner.

Denne krigføringen bør være tydelig nå for Kristi menighet på verdens basis og ikke minst i Norge.

v. 13 Vi skal stå! Vi skal ta på rustningen!

Det er altså en forsvarskrig.

Hvis vi på bedehuset skjønnte at vi var under angrep, da ville vi vært snare med å ta på denne rustningen.

v. 14 Stå!

Hvor mye søker du sannheten?

Skal vi stå for sannheten?

Er det så nøye?

Er det ikke bedre å holde fred? Vi kan vel ikke vinne noen som vi støter fra oss...

«Retttferdighetens brynje»...Er hjertet ditt rett med Gud?

v. 15 For å bli stående i åndelig kamp må du ha fred med Gud.

Du har en trygg ståsted.

v. 16 Hva slags brennende piler kan djevelen skyte mot deg? Har du erfaring med det?

Hvordan har troen beskyttet deg?

Troen er en Guds gave.

En sterk tro får man i samfunn med Gud.

En svak tro er et dårlig utgangspunkt i forsvar mot djevelen.

v. 17 1. Tess. 5,8

Frelsen gjør at en kristen er beskyttet. En som ikke er frelst har ikke beskyttelse mot djevelens dødbringende slag.

Job for eksempel var beskyttet fra djevelen på en spesiell måte.

Guds Ord ble brukt av Jesus til å parere djevelens listige angrep.

Les også Heb. 4,12. Sverdet er det eneste angrepsvåpen. Kunnskap om Bibelen er avgjørende for å kunne slå tilbake.

v. 18 I kampen står vi sammen slik som soldater! Vi beskytter hverandre.

I Ånden skal vi kjempe, ikke i kjødet.

v. 19-20 Be for de som leder i kampen.

De trenger visdom og frimodighet, som Paulus.

Frimodigheten og Åndsfylden er ikke noe som er konstant.

Vi må være med og be om dette fortsatt.

v. 21-22 Tykikus var pastor i kirken i Efesos.

v. 23-24 «Fred», «kjærlighet», «tro» og «nåde» er alle nøkkelord i Efeserbrevet.

Hvorfor tar ikke Paulus med ordet «håp»?